



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Parochorum, Sive Institutiones & Praxes Tum Vitæ, tum Officii Pastoralis

Musart, Charles

Monachii, 1654

II. Quibus rationibus agendum cum iis, qui recusant, aut nimiùm differunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41616

N V M : II.

*Refutatio argumentorum, quibus nonnulli
utuntur, ut Extremam Vnctionem diffe-
rant, aut nonnulli etiam
recusent.*

AT nullum, inquiunt, exstat præ-
ceptum, neque Christi, neque Ec-
clesiæ, quo ad extremam illam vn-
ctionem adstringar : alii admittant ;
nihil prohibeo : mihi verò homini
iam omnia nauseanti non sapit oleum,
imò etiam bilem mouet ; quia certam
iam, & vicinam mortem denuntiat :
itaque ille fatalis nuntius, illa fax fu-
nesta, illæ mortuariæ preces, omnis
illa sensuum vnctio, adstantium gemi-
tus, luctus, pallor, aut silentium, aut
valedicentium voces conturbant : iam
confessus sum, iam Eucharistiam sum-
psi ; debui : cætera ista, cæremoniæ
sunt minùs necessariæ, neque iam op-
portunæ ; quid me vrgetis ? iam me
habebunt omnes ipsius Medici, & Ec-
clesiæ

eleſiæ opinione deploratum, atque poſt pauculas animę ſpirantis reliquias exſpirantem. Itaque vlulabunt domeſtici; proles, & vxor complorabunt: & quaſi me mortuo conuolabunt creditores, arculas occludent, & tantum non pernecabunt. Hęc illi, qui ut-
cunque ſibi ſapere videntur. Sunt etiam nonnulli ex rudioribus, qui recuſent, quod ſibi, cum conualuerint, poſthac nefas fore ducant, nudo pede humum attingere, ornatis veſtibus indui, choreas ducere. At tu leuia hęc argumenta ſic diſſolues. Quid agis, bone vir? nam ita loqui mihi videris, ac ſi contemneres: hoc autem piaculare eſt: non teneris ſuſcipere; ſed aſpernari non debes. Non aſpernor, inquis, ſed tamen horreo deſperate vitę nuntium. At quid horres? periculum ipſe ſentis, neque mortem adferet iſtud, neque accelerabit, imò ſi expediet, reſtituet ſanitatem; ſi non expediet, cur vitam amas? domeſtico-

rum

rum luctus minùs tibi erit acerbus: si ad bene moriendum te omnibus Sacramentis munitum viderint. Confessus es, bene habet: communicasti, hoc melius: optimum erit, si præsentì hoc quoque præsidio te ad extrema compararis: rogo te, cogita, quot bonis animam defraudes, quot, inquam, diuinis auxiliis cum ad superandas morbi molestias, tum ad vincendos dæmonis assultus, qui tunc maximè hominem defectum impugnant, tum ad augendam Dei gratiam, & ad maiorem in cælo gloriam: certè negligentia notâ non vacat, nec specie quadam spiritualis prodigalitatìs, sponte abii- cere tot salutis emolumentâ, eumque possis in tuo lucro reponere, tamen nolis. Id, quod Nicolaus de Nisa, Ordinis Minorum, in Gemmâ prædican- tium scribit, ad hanc rem facit. Refert ille, quendam magni cæteroquin meriti interrogatum, an vellet vngi, renuisse: Nolite, inquiebat, obsecro: quia

quia

quia omnes, qui unguuntur, moriuntur: atque in his verbis obiisse. Cùm verò lintheaminibus inuolueretur, aperuisse oculos, & hæc dixisse: quia Extremæ Vnctionis salutare Sacramentum abhorruï, centum annis in purgatorio, iusto DEI iudicio, torquebor: si unctus fuisset, de ægritudine conualuissem; sacra enim Vnctio non est acceleratio mortis, sed dilatio: atq; his dictis iterum expirâsse.

Quoad illa reliqua quarundam anicularũ deliria, de nudo pede, de ornatis vestib9, de saltu, & si quæ eiusmodi fabulæ obiiciantur, risu soluenda erunt; sunt enim perridicula. Verùm hæc tu non vti à me hîc proponuntur, vno veluti spiritu propinabis egredienti isti animæ, sed per partes, vt res tulerit, & illita melle aliquo lenitatis, vt infirmis nauseantibus pocula instillari solent. Est verò, quod hâc occasione te moneam, ne ex eo, quòd nullum existet præceptum infirmis de suscipien-

do
con
tibi
nam
pete
non
Suri
que
lier
qua
tuar
huiu

Qu

IN
nu
iis, c
quã
caus
gab
scie
mor

do hoc Sacramento, putes, neq; te ad conferendum teneri, ideóque parúm tibi videatur, si negligas, aut cuncteris: nam Pastorale officium te obligat, vt petenti saltem, aut egenti eo remedio non desis. S. Malachias (vt est apud Surium) vesperi rogatus, distulit in sequentis diei manè: obiit interim mulier illa, quæ petierat: quantum fleuit, quantum orauit Malachias, vt mortuam suscitaret? Maior igitur cura huius rei tibi incumbit, quàm putas.

NVM: III.

Quibus neganda, & quando danda Extrema Vnctio.

IN primis non administrabis iis, qui nunquam vsi sunt ratione; neque iis, qui aliunde de vitâ periclitantur, quàm ex morbo, veneno, vulnere, aut causâ simili intrinsecâ. Præterea negabis cuicumque peccatori, quem scies esse in statu, aut affectu peccati mortalis. Si is tamen dolorem, aut
Sacra-